Чи знаєш, брате, где вічні рожі

І безустанний цвіте май?

Где з небес сходять ангели божі

І насаджають земський рай?

Ходи зо мною, глянь: там кімната,

В кімнаті мати голубка

Стоїть в віконці і жде на тата,

Біля неї діточок купка.

В єй очах синє небо зоріє,

В личку веснує урода,

На устах тепле заранє мріє,

А з чола дише погода.

В кімнаті стіни, мов сніг, біленькі,

На стінах святих ікони,

При стінах ложа, мов гусь, чистенькі,

В головах ложей мир сонний.

Серед кімнати накриті столи,

На столі хлібець насущний,

Збанок водиці і чарка соли,

Край стола стілець дворучний.

Вкруг коло хати цвіте барвінок,

І біждеревка тройгілє,

І любимене, і розмаринок,

В углах кімнати — мир-зілє.

Надійшов татко, вибігла мати,

Вибігла дітей копичка,

Сплесли в долоні, яли вітати,

В руки цілують і в личко.

Стислись, зв'язали в м'який клубочок,

Кожде по свому любує,

Сплелись воколо в цвітний віночок,

Отець їх взаєм цілує.

І бач, провадять в віночку няня,

Мов царя в злоті престоли,

У єдних ліска, у других крисаня,

Найменше тягне за поли.

І посадили до стола тата,

І самі сіли смирненько;

Ясніє воздух, вонить кімната,

Леготи дишуть тепленько.

Бо кругом стола гості докола,

Любві сімейной друзя всі,

Ангели божі, святий Никола,

І сам божейко з небесі.

Радість в кімнаті, но цить! Хтось плаче?

"Чого ти плачеш, мій любко?" —

Звідує мати, а татко каже:

"Бо-м в моєм раю, голубко!"